

Igehirdetés. Elhangzott a Tatai Református Gyülekezetben 2014. április 6-án.

Kezdő ének: 36. zsoltár 1. verse

Főének: 427. dicséret 1-2. és 8-10. verse

Ének prédikáció előtt: 36. zsoltár 2. verse

Textus: Jelenések könyve 2. rész 8-11. verse „A szmirnai gyülekezet angyalának írd meg: ezt mondja az első és az utolsó, aki halott volt, és életre kelt: Tudok nyomorúságról, és szegénységről, pedig gazdag vagy, és azok káromlásáról, akik zsidóknak mondják magukat, pedig nem azok, hanem a Sátán zsidóságja. Ne félj attól, amit el fogsz szenvedni. Íme, az ördög börtönbe fog vetni közületek némelyeket, hogy próbát álljatok ki, és nyomorúságotok lesz tíz napig. Légy hű mindhalálig, és neked adom az élet koronáját. Akinek van füle, hallja meg, mit mond a Lélek a gyülekezeteknek! Aki győz, annak nem árt a második halál.”

Kedves Testvéreim!

Van egy mondásunk: minden, mindennel összefügg. Nincsenek önmagában álló események, vagy függetlenül élő személyek. A legnagyobb emberek vagyona, vagy hatalma is függ valakiktől. Éppen a választópolgárok döntésétől vagy gazdasági eseményektől. Körbenézünk és komolyan érzékeljük, hogy mindennek a háttérben ott áll valami más is, nemcsak annyi, amennyit látunk, vagy amennyit megmutatnak nekünk.

Ugyanígy függenek össze a hitbeli dolgok is. Soha nincsen olyan, hogy egyszerű helyzet. A bibliaolvasó kalauz szerint végigolvastuk a Máté evangéliumát és abban sem találtunk egyetlen önmagában álló mozzanatot sem. Jézus a gyógyításaival tanítani akart valamit, tanítása közben pedig nem feledkezett meg arról, hogy mindaz, amit elmond, az életek megváltozásához vezet. A keresztelő sem független az imádkozó háttérrel adó gyülekezettől. A kisgyermek életé sem független az őket megformáló és számon tartó Istentől. A mi hitünk sem áll csak úgy önmagában, hanem ezzel kapcsolódunk a Mindenhatóhoz, és ez a hit köt össze minket a gyülekezet tagjaival. Igen, minden, mindennel összefügg.

Ezt láthatjuk a felolvasott levélben is. Hallunk kijelentést, biztatást és ígéretet. Nem csak úgy önmagában, hanem másik hat levéllel együtt. Nem egyetlen gyülekezet kap valamiféle megszólítást Istentől, hanem hét. A hetes számból pedig tudhatjuk, hogy bár konkrét, létező gyülekezetet szólít meg az apostol, mégis rajtuk keresztül a gyülekezetek teljességét, így minket is megszólít a felolvasott igeszakasz.

Az első, amit hallhatunk, az egy kijelentés. Tudok nyomorúságról és szegénységről. Azt hiszem, hogy ez egy olyan kijelentés, amit nem szívesen hallunk. Hiszen mi olyan dolgokra vagyunk kíváncsiak, amik jók, amik pozitívumot sugároznak. Itt pedig nyomorúságról van szó. Felvillannak a nyomorultak című könyvnek az epizódjai, hogy mit is jelent a fizikai nyomor, amikor már egyetlen szelet kenyérért is be kell törni a boltba, hogy legyen mit enni. Aztán hogy mit jelent a lelki nyomor, amikor az ember már senkiről semmi jót nem tud feltételezni. Hiszen nincsen olyan, aki felemel, mindenki ellenség, nincsen kiút. Tudok nyomorúságról – mondja Jézus.

Ugyanakkor azt mondja ez a kijelentés, hogy tudok szegénységről is. Arról, hogy semmivel nem dicsekedhetünk. Nincsenek olyan eredményeink, nincsen olyan mozzanat, amire azt mondhatnánk, igen, ezt elértük. Nincsen a kezünkben semmi, amit felmutathatnánk, hogy mi mindezt elterveztük és megvalósítottuk. Szegények vagyunk. Sem anyagilag, sem lelkileg, sem semmilyen formában nincsen a kezünkben semmi sem.

Ahogy azonban mondtam, semmi nem áll önmagában. A gyülekezet nyomorúsága és szegénysége nem független attól, ami utána következik. Lehet, hogy mindent csekélynek látunk és lehet, hogy semmit nem tudunk a kirakatba kitenni. De mit mond Jézus? Tudok ezekről, pedig gazdag vagy. Van támadás, van ellenség, vannak belső gyengeségeink, de mégis gazdagok lehetünk.

A legnagyobb gazdagság pedig nem az, amit mi tudunk elérni, hanem az, amit megkapunk és úgy adhatunk tovább. Ez nem mérhető Forintban, Európában sem semmiféle devizában. Ez csak az örökkévalóság szemszögéből mérhető. Mindaz, amit Isten ajándékozik az életünkbe, az igazán értékes. Hiszen ez nem múlik el, ezt nem veszítjük el, hanem megmarad mindörökre.

Elgondolkodtam azon, hogy miért fizetünk többet. Mindazért, ami hosszú távon a mienk marad. Ezért értékes egy telek, vagy egy ház, ezért fizetünk sokat egy tartós, márkás műszaki cikkért. Azért adunk

Igehirdetés. Elhangzott a Tatai Református Gyülekezetben 2014. április 6-án.

sokat, azt tartjuk értéknek, ami a legtovább megmarad. Ezért felbecsülhetetlen a házastársunk, aki kitart mellettünk. Ezért értékes a testvér, a barát, akire mindig számíthatunk. Ami pedig nem csak ebben az életben marad meg, hanem megmarad örökké, az a legnagyobb kincs, az a legnagyobb gazdagság. Lehet, hogy itt a földön nem tűnünk gazdagnak, mégis azzal, amit Istentől kapunk, a hitünkkel, a remény-ségünkkel, a szeretetünkkel, rendkívüli gazdagság birtokában vagyunk.

A kijelentést egy biztatás követi. Légy hű mindhalálig... Mintha ismét megjelenne valami a földi életből és az örökkévaló életből. Légy hű mindhalálig. Tarts ki mindenben, minden nyomorúságban, minden üldöztetésben Isten mellett, és akkor elnyered az élet koronáját, ami már az örökkévalóságban lesz a mienk.

Légy hű. Jézus számára az egyik legfontosabb fogalom. Amikor elmondja a talentumok példázatát, akkor így hangzik kétszer is a jutalmazó mondat: „Jól van, jó és hű szolgám, a kevésen hű voltál, sokat bízok rád ezután, menj be urad ünnepi lakomájára!” (Mt. 25.21) Pál apostol is ezt a gondolatot erősíti meg, amikor az Istennek végzett szolgálattal kapcsolatban ezt írja: „márpedig a sáfároktól elsősorban azt követelik, hogy mindegyikük hűségese legyen bizonyuljon”. (1Kor. 4.2) A legfontosabb a szolgálatban a hűség.

Mi is, amikor találkozunk egy mesteremberrel, közművel vagy éppen villanyszerelővel, vízvezeték szerelővel, akkor az elvárásunk az, hogy megbízható legyen. Fontos az is, hogy miként végzi el a munkáját, de ugyanilyen fontos az is, hogy számíthassunk rá, amikor a munkájára van szükségünk. A keresztyénekkel kapcsolatban is így jelenik meg a hűség. Kitartás Isten mellett, kitartás a hit igazságai mellett kitartás Krisztus tanítása mellett. Amikor pedig az életünk hűséges mindenhez, ami Krisztushoz köt bennünket, akkor a legfontosabbat megvalósítottuk, teljesítettük a biztatást: légy hű mindhalálig.

Ez a mondat sem áll csak úgy önmagában. Hiszen összekapcsolódik mindazzal, ami itt a földön körülveszi az életünket. Légy hű mindhalálig. Mutassuk meg életünkkel, a szorgalmunkkal, az odafigyelésünkkel azon a munkahelyen is Istent, ahol nem Krisztus a központ. Képviseljük akár határainkon belül, akár azon túl is azt, hogy minden határon túlmutat a győztes Krisztus ereje.

Hiszen a hűséges Krisztus követő, keresztyén ember felé hangzik az ígéret. Aki győz, annak nem árt a második halál. Nem hinném, hogy sokan gondolkoznak azon, hogy mi lesz a halál után. Arról pedig csak több millió emberből ha egy van, aki azt mérlegeli, hogy lehet halál, a halál után is. Szinte teljesen abszurd a felvetés is. Nem csak egyszer halhatunk meg, hanem akár kétszer is. Nem csak a test pusztul el, hanem a lélek is.

Aki azonban Krisztust követi hűségesen, aki azokkal a kincsekkel él, amiket a mennyből kapott, annak nem árthat ez a második halál. A jelenések könyve leírja, hogy mit is jelent ez? Azt, amikor elpusztul minden, ami rossz. A második halál vet véget a testi halálnak, és ez vet véget a pokolnak. Itt pusztul el a hazugság, a hitetlenség, a gyilkosság, a parázñaság, a bálványimádás, vagyis minden, ami bűnös, ami rossz. Az olyan ember tehát, aki Jézust követi, annak nem árt ez a második halál, mert semmi olyan nem lesz az életében, amit Isten szeretne elpusztítani.

Nem mondom újat, ha azt mondom, hogy ez az ígéret sem áll önmagában. Hiszen csak akkor van ez így, hogyha Krisztusban élő emberekről beszélünk. Így mondja Pál apostol is: „ha valaki Krisztusban van, új teremtmény az: a régi elmúlt, és íme: új jött létre”. (2Kor. 5.17.). Ez a Krisztusban létrejött új az, aminek nem árt senki és semmi. Így mondja az apostol: „Mert meg vagyok győződve, hogy sem halál, sem élet, (...) sem semmiféle más teremtmény nem választhat el minket az Isten szeretetétől, amely megjelent Jézus Krisztusban, a mi Urunkban”. (Rm. 8. 38-39.) Aki Krisztus szeretetében van, annak nem árt a második halál.

Kedves Testvéreim! Lássuk meg, hogy csak akkor tudunk itt a földön hűséges, kitartó életet élni, hogyha figyelünk arra, ami minket az örökkévalóság felé vezet. Legyünk hűségesek, hogy mi is elnyerhessük az ígéretet, az élet koronáját. Ehhez kérjük a mi hűséges pásztorunk vezetését: „Hű pásztorunk, vezesd a te árva nyájadat, E földi útvesztőben te mutass jó utat; Szent nyomdokodba lépve, a menny felé megyünk, Ó, halhatatlan Ige, vezérünk, Mesterünk”.

Amen!

Záró ének: 229. dicséret mind a 3 verse